

Molí del Mestre Valentí

Fonollosa

Ubicació

Comarca: Bages
Lloc/Adreça: Fonollosa. Casa del Mestre Valentí s/n (08259 Fonollosa)
Emplaçament Al km 13 de la BV3008, abans d'arribar al Raval del Paisà, agafar el camí a l'esquerra

Coordenades:

Latitud: 41.76068
Longitud: 1.67923
UTM Est (X): 390207
UTM Nord (Y): 4624048

Classificació

Número de fitxa 08084-78
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Conjunt arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI-XX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: L'edifici ha caigut en un estat molt avançat de degradació.
Protecció Inexistent
Accés Difícil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 000600CG92C016
Autoria de la fitxa Raquel Valdenebro Manrique
Data de registre de la fitxa: dj., 10/03/2005 - 01:00

Descripció

Segons informació oral procedent del propietari actual del molí, en realitat es tracta d'un conjunt format per dos molins, aixecats al peu de la riera de Fonollosa, a uns 300 m de distància l'un de l'altre, que agafen l'aigua de la mateixa resclosa, ubicada al fons del sector del Raval del Paísà, a tocar de la riera. El primer molí que apareix, conegut pròpiament amb el nom del Mestre Valentí, compta amb un espai de grans dimensions que era destinat a bassa, i de la qual només es conserven algunes rengleres de carreus, ja que fou eliminada per l'actual propietari. Al cantó N-E de la bassa es trobava el cup, que encara es conserva. A llevant del cup s'ubica l'edifici que acollia les instal·lacions del molí. Aquest és un edifici de planta rectangular format per planta baixa i primer pis, cobert a dues aigües. Es tracta d'un edifici fet en mur de mamposteria irregular amb les cantonades reforçades amb carreus de més gran tamany a la planta baixa i totot i pedra al primer pis. El molí s'ubica a la planta baixa, que actualment queda semi-soterrada, ja que s'anat cobrint amb terra, pedres i vegetació procedent de la part superior. L'estança es divideix en dos espais, coberts per dues voltes semiesfèriques de pedra, a l'ubicada al cantó de la dreta es conserven les instal·lacions del molí i les restes d'una mola de 123 cm de diàmetre. El pis superior era utilitzat com a vivenda dels propietaris del molí. Com a element arquitectònic destacable cal mencionar l'existència d'una finestra ubicada a la façana principal -que era orientada a llevant- en la qual destaca un ampit característic del segle XVIII. Davant de la porta del molí, a terra, tapats per unes futes es conserven dues antigues moles del molí. El segon molí, ubicat uns 400 m. a llevant, seguint el curs de la riera es troba avui dia impracticable, ja que bona part del camí s'ha perdut i les seves estructures es troben en ruïnes i cobertes de vegetació. D'aquest antic molí segons informació del propietari es conserven les moles.

Història

Molt possiblement aquest molí sigui d'origen medieval, malgrat que arquitectònicament les retes visulas que es conserven siguin del segle XVII-XVIII. La documentació històrica a través d'un capbreu del 1792 notifica l'existència d'un antic molí al segle XVIII, propietat del mas Querol, la qual cosa feia que la riera de Fonollosa fos anomenada riera del molí del Querol. [AA.DD;2004-2005: n°12:103-104). No sabem si la referència d'aquest molí és correspon a la de l'ubicat a 400 m del descrit anteriorment o al que avui considerem del Mestre Valentí, tot i que cal pensar que es tracta del primer que podria ser més antic. L'actual molí del mestre Valentí tot i la seva antiguitat és un edifici del segle XVIII amb afegits del segle XIX. Molt possiblement durant aquest moment (s.XVIII-XIX) l'antic molí fou venut pels propietaris del mas Querol, adquirint-lo un personatge conegut com a Mestre Valentí, que explotaria el primer i més antic i aixecaria el segon molí. Aquesta molins van moldre fins després de la Guerra Civil (1936-1939). En aquells moments els propietaris ja vivien en l'actual casa anomenada del mestre Valentí, mentre que el pis superior del molí era ocupat per uns masovers.

Bibliografia

AA.DD. (2004-2005). Falchs. Fulls de divulgació de la història de Fals. N°12. pàg.103-104

